

Jak dokázat lasku

MEG CABOTOVÁ

Jak
dokázat
lásku

Jak dokázat lásku

MEG CABOTOVÁ

Přeložila Eva Poskočilová

Vydal nakladatelství BB/ats,ro více 2014

Bořivojova 75, Praha 3

Copyright © 2005 by Meg Cabot, LLC.

Illustration copyright © 2005 by Jennifer Lewis

All rights reserved.

Z anglického originálu *Every Boy's Got One*
(Published by HarperCollins Publishers, New York)

přeložila © 2013 Eva Poskočilová

Redakce textu: Melita Denková

Jazyková korektura: Mirka Jarotková

Grafická úprava obálky © 2013 Jan Matoška

První elektronické vydání v českém jazyce

ISBN 978807617065

Věnuji Benjaminovi

Velké díky patří Beth Adlerové,
Ingo Arndtovi, Jennifer Brownové,
Johnu Henrymu Dreyfusovi,
Benjaminu Egnatzovi, Carrie Feronové,
Michele Jaffeové, Lauře Langlieové
a Gregovi a Sophii Travisovým

ALITALIA

Palubní vstupenka

Jméno cestujícího
Langdon, Cal

Číslo zákazníka/frekvence letů
E17H616

Z: NYC-JFK	Let 1516	Třída K	Datum 13. září	Start 18.26
Do: ROMA-Fiumicino GROUP 4	Východ 30	Nástup do letadla 17.50	Sedadlo 21 D	

ALITALIA

Palubní vstupenka

Jméno cestujícího

Harrisová, Jane

Číslo zákazníka/frekvence letů

Z:	Let	Třída	Datum	Start
NYC-JFK	1516	K	13. září	18.26
Do:	Východ	Nástup do letadla	Sedadlo	
ROMA-Fiumicino	30	17.50	21 C	
GROUP 4				

Mezinárodní letiště
Johna F. Kennedyho
–Duty Free–

Registr#06 Doklad#8971

Kasa#0084 Pokladní#2411

1 časop New Republic 2,99\$

1 AA baterie 1,59\$

Bez daně 4,58\$

S daní 4,58\$

Platba Kartou

C Langdon

**** * **** * * * ****

Exp 2/08

13. září 15.59

Děkujeme vám za nákup

JFK Duty Free

Ať se vám let líbí!

Mezinárodní letiště
Johna F. Kennedyho
–Duty Free–

Registr #06 Doklad#8972
Kasa#0084 Pokladní#2411

1 dárk. bal. Toblerone	9,99\$
1 Kinedryl	2,29\$
1 špunty do uší	0,79\$
1 Ibalgin	2,29\$
1 časop. US Weekly	1,99\$
1 balená voda	1,29\$
1 balená voda	1,29\$
1 balená voda	1,29\$
1 balená voda	1,29\$
1 balená voda	1,29\$
1 cestovní deník	12,95\$

Bez daně	36,75\$
S daní	36,75\$

Platba Kartou

J. Harrisová

**** * **** * * * ****

Exp 3/08

13. září 16.02

Děkujeme vám za nákup
JFK Duty Free
Ať se vám let líbí

Cestovní deník

Holly Caputové a Marka Levinea

o jejich útěku za svatbou,

jak ho sepsala Jane Harrisová, svědkyně nevěsty

alias první družička

alias Hollyina nejlepší kamarádka od první třídy

a spolubydlící od prvního ročníku

na Parsons School of Design

Milá Holly, milý Marku,

překvapení!

Vím, že ani jeden z vás by se nenamáhal dělat si zápisky z cesty, a tak jsem se rozhodla, že to za vás udělám já! Až se bude blížit dvacáté výročí vaší svatby a nejstarší dítě rozfláká volvo a nejmladší se vrátí domů z pohodové soukromé školy v bohatém Westchesteru, vši ve vlasech, a pes pozvrací koberec v obýváku a ty se, Holly, budeš ptát sama sebe, proč ses vůbec stěhovala ze skvělého bytečku v početné East Village, kde jsme spolu tak dlouho bydlely, a ty, Marku, si budeš přát, abys zůstal v rezidenční čtvrti v St. Vincents, budete si moct otevřít tenhle deník a říct: „Aha, tak PROTO jsme se vzali.“

Vy dva jste totiž ten nejsuprovější pár, jaký znám, a skvěle se hodíte jeden k druhému, a navíc si myslím, že útěk za svatbou do Itálie je VYNIKAJÍCÍ nápad, i když jste ho ukradli Kate Mackenzieové z personálního.

Tedy tu část s útěkem, ne s Itálií.

Jenže ona MUSELA utéct. Co jiného mohla dělat, s takovými příbuznými? Copak měla JINOU MOŽNOST?

Vy dva ale utíkáte za romantikou – a ne že byste MUSELI, protože obě vaše rodiny jsou naprosto normální.

I když tvoje máma, Holly, trpí malou náboženskou úchylkou.

Ale to je fuk! Oni to zvládnou.

A právě proto je váš útěk tak zvláštní.

Rozhodla jsem se, že zachytím všechny podrobnosti téhle akce, a začnu hned, ještě než nastoupíme do letadla. Dokonce ještě předtím, než se s vámi sejdu u stojánky. Kde vlastně vůbec VĚZÍTE? Sem jsme přece měli dorazit s tříhodinovým předstihem. To snad víte, ne? Píše se to na letence. Prosíme, abyste se před mezinárodním letem dostavili na letiště nejméně tři hodiny před odletem.

Tak kde teda jste?

Hádám, že bych ti mohla napsat na novém BLACKBERRY, jenže, Holly, ty mi pořád připomínáš, že ty telefony máme pouze PRO PRACOVNÍ ÚČELY, protože jinak by ti je ajťáci nedali. (Mimochodem, díky za ten můj. Od Tima a spol. je moc fajn, že na mě myslí, i když tam už tak docela nepracuju.)

Sakra, doufám, že se vám nic nestalo. Myslím jako na cestě. Lidi dneska po dálnici jezdí jako šílenci.

Počkat – nerozmysleli jste si to, že ne? S tou svatbou? To nesmíte. Byla by to hrůza! Prostě DĚS! Vy dva se k sobě přece dokonale hodíte... nemluvě o tom, že kdybyste to zrušili, zachovali byste se hrozně nefér! Jde o mou první cestu do Evropy, a vy byste se na mě vykašlali? A přitom já ani nemůžu uvěřit, že fakt jedu. Proč jsem čekala tak dlouho? Kdo dosáhne třicítky, aniž by alespoň jednou v životě vyrazil mimo kontinentální Spojené státy? Žádná Paříž s francouzštinou na střední. Žádné jarní prázdniny v Mexiku na veřejce. Co je vlastně se mnou špatně? Proč jsem taková netranskontinentální letecká neschopa?

A hele – co vyvádí tamhleten chlápek s mobilem? Totiž, je hezký, jasně. Ale proč tak řve? Jedeme do Itálie, člověče. Do Itálie! Klídek.

No, vykašlu se na chlápka s mobilem. Jo, VYKAŠLU. To snad není pravda, že plýtvám prvními stránkami vašeho cestovního deníku na něj. Komu na něm záleží, když LETÍM DO EVROPY!

Teda MY LETÍME do Evropy.

Totíž pokud vy dva neležíte někde na longislandské dálnici ve změti pomačkaného plechu z vraku taxiku, kterým jste jeli na letiště.

Prostě si budu radši říkat, že jste se dneska ráno trochu zpozdili a že nejste po smrti.

Zaplatpánbu, že jste mě vy dva k téhle cestě donutili, tedy ty a Mark, tak to myslím, Holly. Konečně překročím Atlantik, a PROČ? Ty jo, kvůli vaší romantický –

(Hm, jasně, ten chlap s mobilem stál přede mnou v duty free! A obrátil oči v sloup, protože jsem si kupovala spoustu lahví Aquafiny. Očividně nečetl poslední výtisk Shapeu, kde se píše, že cestování letadlem nesmírně dehydruje, a pokud se chce člověk vyhnout pásmové nemoci, měl by během letu vypít tolik vody, co se rovná polovička jeho tělesné váhy.)

No jo, v letadle vodu teda mají, ale je to dobrá voda? Jako jestli je stejně dobrá jako Aquafina? Asi ne. Viděla jsem takový pořad na Channel 4 – poslali vodu z letadla do laboratoře, a byla plná mikrobů! Sice šlo o vodu z kohoutku na toaletě a nikoho by ani nenapadlo ji pít, ale stejně.

Jo a kdybych udělala to, co děláte vy, Holly,

NAŠI by mě asi zabili. Myslím za ten útěk.

A zrovna do ITÁLIE.

Jenže to jsi celá ty, Holly. A Bože,

máš kliku, Mark je... hm, solidní.

A Marku, vím, že jsem ti dávala hodně zabrat kvůli tomu, že jsi vášnivý scifista a tak, ale vážně, kdyby se mi povedlo potkat chlapa jako –

(Kristepane! Mobilák právě skoro hodil telefon na takový ten vozík, co převáží staré lidi! Ten, co je vozí

k nástupním východům! A jenom proto, že na něj řidič zahoukal, ať mu uhne z cesty. Panejo, ten má ale pořádně nabitý trenky. I když teda nevypadá na člověka, co nosí trenky. Spíš slipy, nebo možná boxerky.

Ježíši! Copak můžu tenhle deník dát Holly a Markovi, když bude plný přemítání o spodním prádle nějakého člověka???

TAK co jim teda dám? Nemůžu jim věnovat svícny nebo něco podobného. Jde přece o HOLLY. Musí to být něco SPECIÁLNÍHO.

No, jedna zmínka o spodním prádle. Vám to nevadí, že ne? Co je špatného na spodním prádle.)

O čem jsem to psala? Aha, jo. Mark. Je moc fajn, i přes maratony Star Trek Nová generace, na které tě nutí chodit, Holl. Je ohromně zodpovědný s tím sloupkem o doktorech a zdraví, což mi připomíná, že se ho musím zeptat na pihu na lokti. Holly má velké štěstí – může si nechat kontrolovat mateřská znaménka zadarmo, kdykoli se jí zachce. Proč si já nesvedu najít přítele s podobně užitečnými dovednostmi? Malcolm mě dokáže akorát porazit, když hrajeme Monopoly. A k čemu to je? Může vysoká výhra v Monopolech zachránit před smrtelným karcinomem? Ne.

Sakra, teď to fakt asi nemůžu dát Holly a Markovi. Co se to se mnou děje?

Mobilák právě zavěsil tomu, s kým telefonoval. Zaslechla jsem, jak povídá: „To je neomluvitelné,“ ale nic jiného, protože tu mají hrozně nahlas puštěné CNN. Teď vytáhl BlackBerry a datluje jako blesk. Já teda v životě nebudu schopná psát takhle rychle.

Ale možná je to dobře. Mobilák je klasický příklad osobnosti typu A, jak to popisovali v posledním čísle Shapeu. Prakticky VIDÍM, jak mu stoupá tlak. Doufám, že ho v letadle neraní mrtvice.

I když by mi nevadilo, kdybych ho musela resuscitovat.

Kristepane, nemůžu uvěřit, že jsem tohle napsala.

Jenže on je fakt pěkný. Tedy, pokud se někomu líbí vysoký, silný týpek s pískovými vlasy, strništěm a pichlavýma modrýma očima, který ví, jak zacházet s telefonem značky BlackBerry.

Paráda, teď už to rozhodně nemůžu dát Holly a Markovi jako svatební dar.

Počkat, co prostě vytrhnout stránky s poznámkami o Mobilákovi? Nebo je začernit fixou.

Anebo bych – místo deníku – měla Holly a Markovi koupit u Tiffanyho hezký stříbrný rámeček. Jenže to není nic moc dárek pro člověka, který vám držel vlasy stranou, když jste zvraceli panáky tequily tolikrát, kolikrát to udělala Holly pro mě.

A já to pro ni dělala samosebou taky dost často, naposledy v pátek v noci, když ji celé umělecké oddělení vzalo na rozlučku se svobodou. Na dva lidi, kteří se chystají tajně uprchnout, to Mark a Holly řekli ohromné spoustě známých už napřed.

!!!! Na CNN právě běží zpráva, že na letišti v San Francisku zadržují letadlo kvůli podezření, že jeden pasažér na palubě má nějaký šíleně nakažlivý virus a všichni se obávají, aby se nerozšířil po celém světě!!!!

Je jasné, co to znamená: potřebuju na cestu víc jídla.

Vážně, ti lidi sedí v letadle už DVĚ HODINY a nedali jim vůbec najíst. Když já zůstanu dvě hodiny bez jídla, přestanu vidět na jedno oko, a jakmile mě to chytne, Toblerone nic nespraví. Potřebuju něco s proteiny. Jako třeba uzené mandle. A možná trochu sýrového popcornu. Vsadila bych se, že ten v Itálii ani nemají. Radši bych se měla vrátit do duty free a zásobit se, jen pro všechny případy...

Komu: Tara Samuelsová <tara.samuelsova@thenyjournal.com>
Od: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Předmět: Cestovní servis

Kde jsou všichni? Volám k vám už půl hodiny a nikdo to nebere. V září snad dostává Cestovní oddělení v pátek půl dne volna nebo něco podobného, zatímco my ostatní otroci musíme makat pomalu i o Svátku práce?

Před měsícem jsem po vás chtěl, abyste mi zamluvili letenku, no a teď jsem na letišti a oni mi tu tvrdí, že sedím v ekonomické třídě a ne v business class.

Na *prostředním* sedadle. Čeká mě *sedmihodinový let*.

Na tom pidisedadylku by nevydržel ani hobit. Jak to podle vás asi dokáže chlap, co má sto kilo a metr devadesát?

Měli byste s tím něco udělat, jinak máte na svědomí jednoho hodně zoufalého novináře.

C. Langdon

Komu: Dolly Vargasová <dolly.vargasova@thenyjournal.com>
Od: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Předmět: Včerejší noc

Díky za včerejší noc. Ovšem nastěhovat se k sobě se mi zdá trochu uspěchané, navíc myslím, že by pro to tvůj manžel neměl moc velké pochopení.

Nechme věc radši prozatím otevřenou, až uvidíme, jak nám to bude klapat. Dobrá? Jedu do nějaké díry v Itálii, o které nikdo nikdy neslyšel, protože Levine má praštěný nápad, že se tam ožení, ale až se za týden vrátím, ozvu se.

C.

Komu: Cal Langdon <cal.langdon@theyjournal.com>
Od: Tara Samuelsová <tara.samuelsova@theyjournal.com>
Předmět: Cestovní servis

Pane Langdone, STRAŠNĚ se omlouvám – byli jsme na schůzi o rozpočtu, a proto nikdo nezvedal telefony. Jen jsem se vrátila, pořád volám do aerolinek, ale mají úplně vyprodáno. Mohla bych vás dostat do business class na další let... jenže až zítra. Vyhovovalo by vám to?

Opakuji, to nedorozumění mě hrozně mrzí. Nedovedu si vysvětlit, jak se mohlo stát, že jste skončil v ekonomické třídě. Jak víte, VŽDYCKY vám objednááme business class, samozřejmě s výjimkou případů, kdy je letadlo tak malé, že tam business class není, což teď rozhodně není ten případ. Ještě jednou se moc omlouvám. Až se dostanete do hotelu, mohli bychom vám nabídnout jako odškodnění apartmá?

Tara

Komu: Cal Langdon <cal.langdon@theyjournal.com>
Od: Dolly Vargasová <dolly.vargasova@theyjournal.com>
Předmět: Včerejší noc

Tak ses nakonec ozval! Nechala jsem ti na mobilu nejmíň deset vzkazů. Co si to DOVOLUJEŠ ráno se vypařit? Ani ses nerozloučil!

A Peter a já nejsme manželé, zlato. Náš vztah je založený na tom, že si navzájem dopřáváme volnost – podobně jako ty a já.

A jasně že jsem po tobě nechtěla, aby ses nastěhoval natrvalo. Jenom jsem ti nabízela volný hostinský pokoj, dokud si nenajdeš vlastní bydlení. Víím, jak brutální dokáže být newyorský realitní trh.

Ne že by tě čekaly problémy – vzhledem k tomu, jak se prodávají *Tekuté*

pisky. Vlastně je právě k mání penthouse naproti mému bytu – skvělý kauf za dva miliony. Nemáš zájem? Mohla bych tvým jménem promluvit s výborem družstva...

V každém případě, miláčku, zavolej mi, až se vrátíš z Markova roztomilého útěku.

Pusu

Dolly

Cestovní deník

Holly Caputové a Marka Levinea

Jane Harrisové

Super, poprosila jsem Mobiláka, aby mi chvíli pohlídal věci, že si zaběhnu koupit jídlo, a on se kvůli tomu choval NAPROSTO děsně. Řekl takovým hodně jedovatým způsobem: „Velmi pochybuju, že by někdo ukradl vaši vodu, slečno.“

!!!!

A to jsem ani nechtěla, aby ji hlídal. Tu vodu. Myslela jsem přece TAŠKU. Rozhodně nestojím o to, aby mi na letišti vyhodili do vzduchu věci, protože jsem je nechala bez dozoru.

No to je fuk. Někteří lidé jsou prostě naprd a člověk s tím nic nena-dělá, přesně jak říká Malcolm. Mělo mě napadnout, že Mobilák k nim patří. Už podle toho, jak mlátí do klávesnice na BlackBerry. Pořád pracuje. Jak může někdo, kdo evidentně uvízl v anální fázi vývoje osobnosti, vypadat tak dobře v džínách? Nechápu. Z evolučního hlediska už měl jeho druh dávno vymřít. Proboha, kdo by se chtěl rozmnožovat s někým, kdo se chová TAKHLE?

ÁÁÁÁÁCH, vidím Holly!!!! Holly a Mark jsou tady, konečně! JO!

Zajímalo by mě, kde je Markův přítel Cal. Tedy družba. Všichni jsme se měli sejít u východu...

Komu: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>

Od: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>

Předmět: Kde jsi?

Jsem u východu. Nevidím tě. Nezařídil ses podle mé rady a celé to na poslední chvíli nezrušil, že ne?

Jasně že ne, ty nejsi typ, co uteče nevěstě od oltáře.

Tak. Už jsi nervózní? Neboj, mám s sebou flašku. Však ji taky budeme set-sakra potřebovat, v letadle s námi cestuje jedna vážně praštěná holka. Podle všeho se děsí, že ztroskotáme uprostřed Sahary.

Pospěšte si, ať už jste tady, chci políbit nevěstu –

Aha tady jste.

Cal

Holly Caputové a Marka Levinea

Jane Harrisové

Panebože.

Mobilák je Cal. Cal Langdon. Markův nejlepší kamarád od základní školy, ten, který sjezdil celý svět pro Journal a posledních deset let píše o sociálních nepokojích a ekonomické nestabilitě. Ten, co mu právě vyšla kniha – prý za ni dostal obrovský honorář.

Raději bych seděla v tom zadrženém letadle v San Francisku než tohle. Je lepší chytit smrtelný virus než trávit čas ve společnosti Cala Langdona, alias Mobiláka, alias nejlepšího kámoše Marka Levinea.

No a víte co? **SEDÍ PŘÍMO VEDLE MĚ**. Kvůli tomu předtím tak vyšiloval. Volal do Cestovního v Journalu a snažil se je přimět, aby ho přesadili jinam, do business class nebo aspoň do uličky, protože teď sedí na prostředním sedadle.

Haha. Haha, Cal uprostřed. Doufám, že se vám bude líbit, jak se každých pět vteřin srazíme lokty, pane „Velmi pochybuju, že by někdo ukradl vaši vodu, slečno“. Protože já se **ROZHODNĚ** nevzdám svého sedadla do uličky. Ani omylem.

A nečekejte taky, že se s vámi podělím o svou vodu. **NEBO** o Toblerone. Nebo o sýrový popcorn. Je mi jedno, jak dlouho budeme trčet na téhle ranveji nebo jaký virus se dostal do ventilačního systému. Vážený pane, ode mě nedostanete lautr nic.

Holly ale neřeknu, jak moc nesnáším družbu jejího manžela. Nechci jí kazit krásnou chvíli.

Taky jim nebudu moct dát tenhle cestovní deník jako svatební dar. No nic. Asi je to dobře, protože píšu skoro nečitelně kvůli tomu opěradlovému náckovi, co sedí vedle mě. Promiňte, pane „Jsem takovej obr, že musím zabrat i váš prostor“. Mohl byste prosím hnout svým pitomým chlupatým předloktím s těmi pitomými vodotěsnými hodinkami, které vám řeknou, v jaké jsme nadmořské výšce i kolik je hodin na všech sedmi kontinentech? Jasně že je potřebujete, když jste takový úžasný

světoběžník, co se vyzná v zahraniční politice a věcech, kterým chudinka malá komiksářka, jako jsem já, nikdy v životě neporozumí?

Povím vám jedno: jestli je tohle nějaká bouda, tak z toho Holly umře. Teda vím, že nemá ráda Malcolma, ale fakt by se mohla trochu zamyslet nad tím, jestli já můžu mít ráda pana „Nic nevleze mezi mě a moje BlackBerry“! Prosím! Zeptal se mě, co dělám (jenom se snažil vést konverzaci, protože Holly a Mark sedí přímo za námi a nechtěl před nimi vypadat jako „Upjatý cvok, co ustrnul v análním stadiu vývoje osobnosti“, i když zrovna tím je), a když jsem řekla, že kreslím komiksy, odpověděl: „To kecáte.“

Přitom nehnul ani brvou. Jenom: To kecáte.

A představte si: v životě neslyšel o Wondercat.

Nikdy. Neslyšel. O Wonder. Cat.

To ON určitě kecá. Vždyť píše pro noviny, ve kterých se Wondercat narodila.

Jasně, pořád je někde v tahu, a Journal se nedá koupit všude. Ale copak se nekouká na televizi? Možná za posledních deset let protrajdal celý svět, ale pardon, teď je zase tady a dělá reklamu té své pitomé knize. Copak na New York One neviděl reklamu s Wondercat na výrobky šetřící energii? Všichni se dívají na New York One, i kdyby jen proto, aby zjistili, kolik je venku stupňů.

Panebože. Co je tenhle chlap zač? A proč ho vůbec Mark má rád???

Snad abych si promluvila s Holly. Ví, do čeho se žene, když si vezme muže, jehož nejlepší kamarád se nedívá na telku???

Komu: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>
Od: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Předmět: Zabiju tě

Co je sakra Wondercat?

Cal

Komu: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Od: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>
Předmět: Zabiju tě

Promiň. Myslím, že se tyhle věci v letadle nesmějí používat.

Mark

P.S. Že jsi jí *neřekl*, že nevíš, co je Wondercat?

Komu: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>
Od: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Předmět: Zabiju tě

Podle FAA jenom když jsi ve vzduchu – i když o pravdivosti tohoto příkazu dost pochybuju, protože jsem hodněkrát nechal BlackBerry zapnutý a žádné letadlo kvůli tomu nikdy nespadlo.

A můžeš ho klidně legálně používat, když jen tak trčíš na asfaltu a chlapi z řízení letového provozu soutěží v bezvědomí, což očividně zrovna dělají, pro-

tože si nedovedu představit jiný rozumný důvod, proč jsme ještě nedostali povolení ke startu.

A ano, skutečně jsem se jí zeptal, co je Wondercat. A ona si kvůli tomu velmi soustředěně něco škrabe do cestovního deníku, který si koupila v duty free! Protože jsem ji smrtelně urazil tím, že jsem v životě neslyšel o té její kočce?

Cal

Komu: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Od: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>
Předmět: Zabiju tě

Ano. A přestaň mi mailovat, Holly se mě pořád ptá, s kým si to píšu. Řekl jsem, že s nemocnicí, a ona teď vyřiluje, že mi z nemocnice posílají maily, když mám prchat.

Mark

Komu: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>
Od: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Předmět: Zabiju tě

Jak by o tom v nemocnici vůbec mohli vědět? Prcháš s přítelkyní a máte v úmyslu se potají vzít. Jak tajná je tedy ta tvoje svatba, když o ní ví celá nemocnice?

C

Komu: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Od: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>
Předmět: Zabiju tě

Musel jsem v nemocnici říct, že se budu ženit. I v novinách. Jinak bych nedostal dovolenou ani pauzu se sloupkem. Ale Holly to NEŘÍKEJ. Pořád si myslí, že o tom, co se chystá, víme akorát my čtyři.

Jo a taky celé umělecké oddělení v *New York Journalu*. Jenže ona neví, že já to vím.

Mark

P.S. Už mi nepiš. Vypínám to.

Komu: Mark Levine <mark.levine@thenyjournal.com>
Od: Cal Langdon <cal.langdon@thenyjournal.com>
Předmět: Ty sketo

Tvoje tajemství je u mě v bezpečí.

Ale vážně. Ta holka patří mezi kočkomilky? Prosím tě, řekni mi, že se nebudu tísnit v prostředním sedadle v ekonomické třídě vedle nějaké kočkomilky. Že ne nosí fotku toho zvířete v peněžence. Teda jako svojí kočky. To by mě totiž určitě ve vzduchu ranila mrtvice, jestli jo –

**V TUTO CHVÍLI KAPITÁN VŠECHNY POŽÁDAL, ABY VYPNULI
ELEKTRONICKÁ ZAŘÍZENÍ A ODLOŽILI JE, DOKUD LETADLO
NEVYSTOUPÁ DO LETOVÉ HLADINY**

Co na něj říkáš?

Kristapána, Holly. Jsme snad ve škole? Ty mi posíláš psaníčka? V LETADLE???

A jak jinak si s tebou mám povídat, když mi překáží ten pitomý vozík s jídlem? A nedovolí nám, abychom si pustili BlackBerry. No tak, dělej, než se probudí. Co si o něm myslíš?

On ve skutečnosti nespí. Jenom to předstírá, aby se nemusel se mnou bavit. Vím to, protože se pořád pereme o opěrku. Pokaždé když si opřu loket, opře si ten svůj, aby mě vytlačil.

On se ti nelíbí?

Holly, nikdy neslyšel o Wondercat!!!

Janie, posledních deset let pracuje jako zahraniční dopisovatel. V Kábulu a tak podobně těžko odebíral rodinné noviny, co tisknou příběhy o Wondercat.

Ale tys říkala, že se před pár týdny vrátil do Států –

Copak tu dobu trávil tím, že doháněl čtení TVÉHO komiksu, místo aby si, já nevím, třeba HLEDAL BYT???

No, taky si ze mě dost utahoval, když jsem si do letadla brala lahve s vodou.

Víš, opravdu jich máš docela dost.

Promiň. Devět z deseti lidí, co se ztratili v poušti, ve skutečnosti nějakou vodu mělo, ale tak se soustředili na to, aby ji ušetřili, že moc nepili, a proto nepřežili. Tohle se zjistilo, až když je našli mrtvé. Je to pravda, viděla jsem to na kanálu Discovery.

*Dobrá, dobrá. Ale co on??? Líbí se ti? Vidí, že je hezký?
Říkala jsem ti, že je hezký.*

Vypadá velmi... chytře.

To ten BlackBerry. Já to věděla. Hučela jsem do Marka, ať do něj ťouchne, že by ho měl schovat. Víím, že tě nic nevydělá víc než chlapi, co jsou chytřejší než ty.

Nemůžu uvěřit vlastním očím, když čtu, co jsi napsala. Tak za první, ani to není pravda, a za druhé, Cal rozhodně není chytřejší než já. Teda jasně, projedil celý svět a psal zprávy o strašlivých válkách a epidemiích eboly a vyšla mu kniha a vůbec, ale to ještě neznamená, že je chytřejší než já. Umí snad nakreslit kočku?

Kromě toho, chytrý chlapy mám náhodou ráda.

Jasně. Třeba Malcolm.

Ale fuj, to je podpásovka, dokonce i od tebe. Oznamuju ti, že Malcolm umí udělat ve vzduchu spin třistašedesátku a přitom mu neupadne prkno.

Musíš přestat chodit se snowboardákama a muzikantama, Jane. Už je ti třicet. Začni přemýšlet o budoucnosti a randi s lidma, kteří pro změnu zůstanou s tebou a ne že si odskočí na další X-Game nebo odehrát nějaký koncert.

Možná NECHCI přítele, co bude pořád se mnou. To tě nikdy nenapadlo?

Tak proč jsi prvních pár týdnů, co se Malcolm odstěhoval, v jednom kuse brečela?

Bylo mi příšerně kvůli Frájovi. Víš, jak na sobě viseli.

Aha, no tak to taky, jasně. Frája potřebuje v životě nějakou stabilitu. Možná by tolik nehryzal lidi, kdyby zažil pozitivní mužský model. Totéž by se dalo říct i o tobě. Navíc bys daleko líp vycházela s penězi, kdybys měla partnera s normálním stálým zaměstnáním. Na volné noze si připlácíš na zdravotní pojištění. Kdyby ses vdala za chlapa, který má vlastní pojištění — třeba u novin —, tak bys ušetřila balík. Navrch bys měla jistotu, že ti z toho zaplatí, co bys potřebovala. A taky bys měla penzijní připojištění.

Líbí se mi, že tohle říká ženská, která jednou utratila peníze odložené na měsíční nájemné za fialové kožené kalhoty.

Hele, mohly bychom se prosím bavit o věcech, co se staly v tomhle tisíciletí?

Fajn. Víš co? Je od tebe hrozně nefér, když mi takhle vmeteš to o penzijním pojištění a tak dál. Jako bys zapoměla, že jsem tohle všechno MĚLA, když jsem chodila s DAVEM, a jak TO skončilo?

Dobrá, připouštím, že načapat přítele v posteli s referentkou z osobního může člověku dost zdrtit psychiku, zvláště když to je Amy Jenkinsová. Určitě si ale pamatuješ, jak jsem ti VŽDYCKY říkala, že není dobrý nápad chodit s cizincem. Nikdy nepoznáš, když lže.

Hele, Dave byl BRIT.

Ano, ale ten přízvuk nás všechny zmátl. Kdyby byl zdejší, věděli bychom okamžitě, že jede po referentkách z osobního. Vážně, Janie, jenom proto, že ti to nevyšlo s Davem, nemusíš přece začít chodit s nezaměstnanými lúzry, kteří jsou dvakrát mladší než on –

To ti musím vtoukat do hlavy, že Malcolm není nezaměstnaný? Víš, že má velkou smlouvu na Winter Cal Games. To je jediný důvod, proč odjel. Totiž, musel se odstěhovat do Kanady. Kvůli sněhu.

A to, že hulil trávu jako komín, nemělo nic společného s tím, že jsi to odstěhování **PODPOROVALA**.

No, aspoň není magor, co ustrnul v análním období vývoje osobnosti jako NĚKDO, kdo náhodou sedí vedle mě a **OKUPUJE OPĚRKU**.

Jane, tvoje ložnice pořád smrdí po trávě.

To je pro tebe typické – vytáhneš takovou věc právě v nejnehodnější moment. Ale TY JSI nevěsta. Já jsem jenom družička. Nebo svědkyně. Nebo prostě něco.

No tak změňme téma. Co si myslíš o Calovi? Líbí se ti?

Holly, píšou mi fanoušci Wondercat až ze SRÍ LANKY. Obyvatelé SRÍ LANKY slyšeli o Wondercat. Ale Markův kamarád Cal ne.

No a? Četla ty jsi snad nějaký jeho článek o nášlapných minách?

Přinejmenším vím, co taková nášlapná mina je!!!!!!!!!!!!!!

Tak se prostě jenom snaž s ním vyjít, jo? Protože jinak ten výlet bude vážně k nepřežití.

Provedu! Ale prosím tě, už mi nepiš, přinesli mi jídlo.